

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

Ławnik SN Grzegorz Gołębiowski

Protokolant Karolina Majewska

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu 10 czerwca 2025 r.,

w sprawie oświadczenia Włodzimierza Brazewicza - Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości z 14 października 2024 r. o cofnięciu odwołania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych z 9 marca 2023 r.

od wyroku Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z 10 stycznia 2023 r., sygn. akt I ZSK 17/22, uniewinniającego obwinioną X. Y. od dokonania zarzucanych jej czynów wyczerpujących dyspozycję art. 107 § 1 pkt 3 usp,

### **postanowił:**

1. na podstawie art. 432 k.p.k. w z art. 128 Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 10 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym pozostawić bez rozpoznania, wobec jego cofnięcia, odwołanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych z 9 marca 2023 r. od wyroku Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z 10 stycznia 2023 r., sygn. akt I ZSK 17/22, uniewinniającego obwinioną X. Y. od dokonania zarzucanych jej czynów wyczerpujących dyspozycję art. 107 § 1 pkt 3 usp;

2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania.

Grzegorz Gołębiowski    Barbara Skoczowska    Zbigniew Korzeniowski

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 stycznia 2023 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I ZSK 17/22, Sąd Najwyższy uniewinnił sędzię Sądu Rejonowego [...] w W. – X. Y., od dokonania zarzucanych jej czynów, polegających na tym, że:

1) 20 sierpnia 2021 r. w W. jako funkcjonariusz publiczny, sędzia przewodnicząca składu orzekającego w sprawie o sygnaturze akt [...] Sądu Rejonowego [...] w W., która rozpoznawana była na posiedzeniu w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania oraz w przedmiocie wniosku obrońcy oskarżonego o uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, przekraczając swoje uprawnienia podjęła działania kwestionujące, istnienie stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, poprzez doprowadzenie do uchylenia przez Sąd, orzekający w składzie jednoosobowym, środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w oparciu tylko o kwestionowanie, istnienia stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego w postaci prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, wyczerpując również znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 231 § 1 k.k., to jest o czyn z art. 107 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych;

2) 26 sierpnia 2021 r. w W. jako funkcjonariusz publiczny, sędzia przewodnicząca składu orzekającego w sprawie o sygnaturze akt [...] Sądu Rejonowego [...] w W., która rozpoznawana była na posiedzeniu wstępnym, przekraczając swoje uprawnienia podjęła działania kwestionujące, istnienie stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, poprzez doprowadzenie do wyłączenia przez Sąd, orzekający

w składzie jednoosobowym, sprawy jednego z oskarżonych do odrębnego rozpoznania w oparciu tylko o kwestionowanie, istnienia stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego w postaci prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, wyczerpując również znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 231 § 1 k.k., to jest o czyn z art. 107 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych;

3) od 23 do 30 listopada 2021 r. w W. jako funkcjonariusz publiczny, sędzia przewodnicząca składu orzekającego w sprawie o sygnaturze akt [...] Sądu Rejonowego [...] w W., która rozpoznawana była na posiedzeniu w przedmiocie rozważenia umorzenia postępowania, przekraczając swoje uprawnienia podjęła działania kwestionujące, istnienie stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, poprzez doprowadzenie do umorzenia przez Sąd, orzekający w składzie jednoosobowym, postępowania karnego w oparciu tylko o kwestionowanie, istnienia stosunku służbowego sędziów Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej, skuteczność ich powołania i umocowanie konstytucyjnych organów Rzeczypospolitej Polskiej jakimi są Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna i Krajowa Rada Sądownictwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego w postaci prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, wyczerpując również znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 231 § 1 k.k., to jest o czyn z art. 107 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

Odwołanie od tego orzeczenia wniósł 9 marca 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił, na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na wadliwym niezastosowaniu do ustalonego stanu

faktycznego przepisu art. 107 § 1 pkt 3 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, co w rezultacie skutkowało uniewinnieniem obwinionej, mimo że zarzucane jej czyny wypełniały znamiona przewinień dyscyplinarnych w postaci działań kwestionujących istnienie stosunku służbowego sędziów, skuteczność powołania sędziów i umocowanie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej, wyczerpując również znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego z art. 231 § 1 k.k.

Na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na wadliwym zastosowaniu do ustalonego stanu faktycznego przepisu art. 107 § 3 pkt 1 i pkt 3 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych i błędnym przyjęciu że zachowania obwinionej stanowiły tak zwany kontratyp dyscyplinarny, co w rezultacie skutkowało jej uniewinnieniem, mimo że zarzucane czyny wypełniały znamiona przewinień dyscyplinarnych w postaci działań kwestionujących istnienie stosunku służbowego sędziów, skuteczność powołania sędziów i umocowanie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej, wyczerpując również znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego z art. 231 § 1 k.k.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości, poprzez przyjęcie, że obwiniona sędzia jest winna popełnienia zarzucanych jej czynów i w konsekwencji wymierzenie jej kary złożenia z urzędu sędziego.

Jako wniosek ewentualny wskazał uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Odpowiedzialności Zawodowej Wydziałowi I.

Oświadczeniem z 14 października 2024 r., sygn. SD [...], Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości Włodzimierz Brazewicz cofnął odwołanie z 9 marca 2023 r., wniesione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, od wyroku Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z 10 stycznia 2023 r., sygn. akt I ZSK 17/22.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 431 § 1 k.p.k. środek odwoławczy można cofnąć.

Oświadczeniem z 14 października 2024 r. Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości Włodzimierz Brazewicz, cofnął odwołanie od wyroku Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z 10 stycznia 2023 r., sygn. akt I ZSK 17/22. Pismo to zostało złożone skutecznie.

Zgodnie z treścią art. 432 k.p.k. cofnięty środek odwoławczy sąd pozostawia bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w punkcie pierwszym postanowienia.

[M. T.]

[r.g.]

Grzegorz Gołębiowski    Barbara Skoczowska    Zbigniew Korzeniowski